הלכות גירושין פרק ה

פרק ה: הגעת הגט לה

א.

זה שנאמר בתורה "**ונתן בידה**" (דברים כ"ד:א') - אין ענין הכתוב שיגיע הגט לידה, אלא שיגיע הגט לה, ואחד ידה, או חיקה, או חצירה, או שלוחה שעשת ידו כידה - הכל אחד הוא.

ואחת חצירה הקנויה לה, או חצירה המושכרת לה או השאולה לה - הכל רשותה היא, ומשיגיע גט לרשותה - נתגרשה:

ב.

הזורק גט לאשתו לתוך חצירה.

אם היתה עומדת שם בצד רשותה - נתגרשה,

ואם לאו - לא נתגרשה, עד שתעמוד בצד חצירה, ואף על פי שהיא חצר שישתמר הגט בתוכה, שחובה היא לה הגירושין, ואין חבין לאדם אלא בפניו:

ג.

היתה עומדת בראש הגג שלה, והוא מלמטה בחצירו, וזרק לה למעלה. כיון שהגיע לאויר מחיצות המעקה, או לפחות משלשה סמוך לגג - נתגרשה, ובלבד שיהיה יורד לנוח.

אבל אם נמחק או נשרף קודם שיגיע לה, אף על פי שנמחק אחר שהגיע לאויר מחיצות או אחר שהגיע לפחות משלשה סמוך לגג, כגון שנשבה הרוח והעלתהו ונמחק או נשרף, הואיל ואינו הולך לנוח, אינו גט, ולא נתגרשה:

ד.

היה הגג שלו והוא מלמעלה בו, והיא מלמטה בחצר שלה, וזרק לה גיטה. כיון שיצא הגט ממחיצות הגג והגיע למחיצות מקומה שהיא עומדת בו - נתגרשה:

ה.

זרק לרשותה לתוך האש ונשרף, או לתוך המים ואבד - אינו גט.

אבל אם הגיע לרשותה ואחר כך באה אש ושרפתו - הרי זה גט.

ו.

זרקו על גבי קנה או רומח הנעוצים ברשותה - אינו גט, עד שינוח במקום המשתמר בו:

ז.

שתי חצירות זו לפנים מזו, פנימית שלה וחיצונה שלו, וכתלי החיצונה גבוהות על הפנימית. כיון שזרק הגט לתוך אויר החיצונה - נתגרשה, שהפנימית בכתלי החיצונה משתמרת.

מה שאין כן בקופות:

ז.

כיצד? שתי קופות זו לפנים מזו, הפנימית שלה והחיצונה שלו, וזרק לה גיטה לתוכן. אפילו הגיע לאויר הפנימית - אינה מגורשת עד שינוח על צד הקופה הפנימית.

במה דברים אמורים? בשהיתה מוטה על צידה, ואין לה שוליים.

אבל אם יש לה שוליים - אפילו נח בקרקעיתה אינה מגורשת, שכלי של אשה ברשות הבעל אינו קונה לה הגט, אלא אם כן אינו מקפיד על מקומו:

ח.

זרק לה גיטה והיא בתוך ביתו או בתוך חצירו - אינה מתגרשת עד שיגיע הגט לידה, או לחיקה, או לכלי מן הכלים שלה שאין הבעל מקפיד על מקומן, כגון צלוחית או קפיפה קטנה וכיוצא בהן.

וכן, אם הגיע למיטה שהיא יושבת עליה, והיתה גבוהה עשרה טפחים - הרי זו מגורשת, שהרי חלקה רשות לעצמה, ואין הבעל מקפיד על מקום כרעי המיטה:

ט.

השאילה הבעל מקום בחצירו ולא ייחדו, וזרק לה הגט והגיע לארבע אמות שלה שהיא עומדת בהן - הרי זו מגורשת.

נתגלגל ונפל על גבי קורה או סלע רחוק ממנה/

אם היה המקום שנפל עליו אין בו ארבע אמות על ארבע אמות ואינו גבוה עשרה ואין לו שם לווי, הרי זה לא חלק רשות לעצמו, וכאילו היא והוא במקום אחד.

ואם היה שם אחד משלשה דברים אלו, חלק רשות לעצמו, ומקום אחד השאיל לה, שני מקומות לא השאיל, ואינה מגורשת עד שיגיע לה הגט:

י.

זרק לה גיטה לרשותה, ועבר בתוך רשותה שהיא עומדת בה ונפל חוץ לרשותה, אף על פי שעבר בפחות משלשה סמוך לארץ, אינה מגורשת משהגיע לאויר רשותה, אלא אם כן סופו לנוח ברשותה:

יא.

היתה עומדת על גגה, וזרקו לה ונפל בגג אחר סמוך לו, אם יכולה לפשוט ידה ולנטלו, הרי זו מגורשת, שאף על פי שדיורין חלוקין למעלה כשם שהן חלוקין למטה, אין בני אדם מקפידין על מקום כיוצא בזה:

יב.

היתה ידה קטפרס, וזרק הגט על ידה ונפל לארץ, אם נפל לתוך ארבע אמות שלה ונח, הרי זו מגורשת.

נפל לתוך הים או לתוך האש, אינה מגורשת, והוא שהיתה עומדת על גבי המים או סמוך לאש, שמתחילת נפילתו לאיבוד היה עומד:

יג.

זרקו לה ברשות הרבים, או ברשות שאינה של שניהן, קרוב לו, אינה מגורשת.

היה הגט מחצה למחצה, וממחצה למחצה עד שיהיה קרוב לה, הרי זו ספק מגורשת.

היה קרוב לה כדי שתשוח ותיטלנו, הרי זה פסול, עד שיגיע גט לידה, ואחר כך תינשא בו לכתחילה:

יד.

כיצד הוא קרוב לו, היה הוא יכול לשמרו והיא אינה יכולה לשמרו, זה הוא קרוב לו.

שניהן יכולין לשמרו, או שניהן אין יכולין לשמרו, זה הוא מחצה למחצה:

טו.

בא הוא תחילה ועמד, ואחר כך עמדה היא כנגדו, וזרקו לה, אם היה הגט בתוך ארבע אמות שלו, אינה מגורשת, אף על פי שאם תשוח תיטלנו.

עמדה היא תחילה, ובא הוא ועמד כנגדה, וזרקו לה, אף על פי שהוא מחצה למחצה, הואיל והוא בתוך ארבע אמות שלה, הרי זה פסול, עד שיגיע הגט לידה:

טז.

זרק הגט לידה, והיה קשור במשיחה, וקצת המשיחה בידו, אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו, אינה מגורשת, עד שתיפסק המשיחה.

ואם אינו יכול לנתקו, הרי זו מגורשת:

יז.

נתן את הגט ביד עבדה והוא ניעור, והיא משמרתו, אם היה כפות, הרי זה גט, וכאילו הגיע לחצירה שהיא עומדת בצידה, ואם אינו כפות, אינו גט.

נתנו ביד העבד והוא ישן, והיא משמרתו, הרי זה פסול, ואם היה כפות, הרי זו מגורשת:

יח.

כתב גט ונתנו ביד עבדו, וכתב לה שטר מתנה עליו, כיון שזכת בעבד זכת בגט, ונתגרשה אם היה כפות.

ואם אינו כפות, וניעור, קנת העבד, ואינה מגורשת, עד שיגיע הגט לידה.

וכן, אם נתן הגט בחצירו ומכר לה החצר, או נתנה לה, כיון שקנת החצר בשטר או בכסף או בחזקה, נתגרשה: